

Стратегија развоја шумарства Републике Србије

Влада Републике Србије **усвојила** је 11.7.2006. Стратегију развоја шумарства Републике Србије која и даље представља једини важећи стратешки документ у овој области, али **није временски дефинисана**. **Носилац** стратегије је Управа за шуме у оквиру Министарства пољопривреде и заштите животне средине. **Финансијска средства** за имплементацију нису обезбеђена. Ова стратегија је базирана на следећим релевантним стратешким документима ЕУ који се односе на област шумарства: Стратегија шумарства ЕУ, Стратегија одрживог развоја ЕУ, и Стратегија одрживог коришћења природних ресурса и добара ЕУ.

Основни циљ Стратегије је очување и унапређивање стања шума и развој шумарства као привредне гране. Поред овог циља постоји **низ посебних циљева** као што су:

- повећање површине под шумама подстицањем активности и пружањем помоћи на пошумљавању земљишта на којима је економски и еколошки оправдано гајити шуму;
- повећање продуктивности максималним и рационалним коришћењем укупног производног потенцијала шумских подручја;
- успостављање ефикасног система заштите шума;
- утврђивање и доношење методологије за вредновање свих производа и функција шума;
- подизање и одржавање оптималног квалитета и густине шумских саобраћајница, као и помоћне инфраструктуре ради спровођења одрживог газдовања шумама и обезбеђења социјалних и културних потреба друштва;
- подршка оснивању и развоју малих и средњих предузећа за обављање послова у шумарству и осталим делатностима везаним за шуму и друго.

Кључни елемент за подршку имплементацији Стратегије представља Национални шумарски програм (NFP) који пружа акциони оквир за развој сектора шумарства. Систем планирања у шумарству одвијаће се на два нивоа:

- ✓ ниво општег шумско-развојног планирања, односно планирања намена и функција шума у оквиру већих подручја, без обзира на власништво и
- ✓ ниво посебног планирања газдовања шумама на нивоу газдинских јединица, одговорност је власника, односно корисника шума.

Такође, стратегијом је планирано да основу секторске и међусекторске координације у имплементацији сачињава Шумарски савет као информативно и консултативно тело чији је првенствени задатак координација свих интересних група у сектору шумарства, водећи рачуна о руралном и регионалном развоју, заштити животне средине, као и о међународним конвенцијама, споразумима, директивама и процесима. Шумарски савет обухвата по стратегији представнике Владе и министарства надлежне за област шумарства, осталих државних органа који имају утицај на развој шума и шумарства, представнике локалних власти, приватног сектора, научних и образовних институција и осталих важних интересних група.

У оквиру Стратегије постоји **седам индикатора успеха** који су основна подлога за мониторинг у овој области. Они су:

- одржавање виталних еколошких услуга шума и очување биодиверзитета,
- одрживо коришћење ресурса,
- економски раст у области послова везаних за шуме и шумарство,
- повећање стандарда руралног и урбаног становништва које зависи од шума,
- видљива примена преузетих међународних обавеза,
- организовано и развијено приватно шумарство (основана удружења приватних шумовласника способна за активно учешће у доношењу одлука о развоју сектора),
- модернизација сектора државних шума.

Неки од **најсложенијих проблема** из ове области који отежавају имплементацију стратегије су: заостајање у техничко-технолошком развоју; управљање и газдовање шумама у практичном, образовном и истраживачком смислу представљају ограничење у развоју шумарског сектора; институционалне слабости и спорости у прилагођавању променама на глобалном нивоу; и друго.

Цео текст стратегије можете наћи [овде](#).